

SZÉL, ÚT

Fúj, fúj,
a szél hátadba fúj;
úgy érzed, veled indulnának
lengő füvek, virágok, ágak,
mintha az ég is karját tárva
várna ez induló világra,
avarszagu szél ha fúj,
fúj, fúj.

Az út, az út,
hova vezet az út?
Folytatod-e vagy kifulladásra
bámulsz violás alkonyokba?
Morajlik messze az ég,
érted-e üzenetét?
Kertek közül, megzavarodva
mintha vezetne dús vadonba,
úttalan lesz az út,
az út, az út.

Fúj, fúj,
a szél már szembe fúj.
Füvek, virágok, ágak
őrző ölükbe várnak
s csillagközi zúzmarát,
jeges éterét ontja rád
a szél, mely szembe fúj,
fúj, fúj.

